

[Erna Sørensen.]

ter på staten. Men jeg har altså ønsket at fremdrage denne kategori og at påpege, at loven her ikke er udtømmende. Man har en lov for børn født i ægteskab og en for børn født uden for ægteskab. Nu får man én samlet lov, og der vil selvfølgelig blive visse overgangsvanskeligheder, hvor disse problemer støder sammen, men den højtærede justitsminister bemærkede jo også, at loven ikke er udtømmende.

Med hensyn til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Vagn Bro rettede mod mig, må jeg sige, at der jo ikke her er tale om et juridisk spørgsmål. Det er da klart, at jeg ser sådan på det, at selvfølgelig skal de mennesker, som har været med i den pågældende historie, alle sammen bøde for det, hvis man kan kalde det sådan. Vi har jo været inde på, at det er en strafferetlig bestemmelse, og det er det i og for sig også. Jeg ville ønske, man kunne skærpe disse bestemmelser endnu mere ud fra den moralske opfattelse, at vi er meget dårligt kørende her, når man ser det stigende antal børn, der fødes uden for ægteskab, og den slaphed, der er inden for så mange områder. Lad det blot blive dyrere for de pågældende at sætte børn i verden. Det har jeg ikke spor imod, men der er det hensyn, som jeg også nævnte i min indledning, at et barn før eller senere kan blive bekendt med de omstændigheder, at det ikke har nogen far, men at det har en masse bidragsydere. Jeg var sammen med en socialinspektør i går, der kendte en sag med 24 bidragspligtige til ét barn. Det er i virkeligheden synd for de børn, der skal vokse op under sådanne forhold, og jeg synes, det er mere reelt, at man kommer det så nær som muligt og holder sig til én bidragspligtig, når man ikke med 100 pct. sikkerhed får vedkommende godkendt, som fader til barnet.

Bemærkningerne til de kvindelige ordførere synes jeg var lidt misforstået. Vi handler jo efter vor overbevisning, og vor indstilling må komme frem i ordførertalen; jeg har gang på gang fremhævet, at vi i et udvalg bør se på disse forskellige spørgsmål, og formentlig kan vi også nærme os til hinanden, men en direkte bebrejdelse fra det ærede medlem hr. Vagn Bros side synes jeg er uberettiget.

Else Zeuthen: Jeg vil også gerne ligesom det ærede medlem fru Erna Sørensen tilbagevise det ærede medlem hr. Vagn Bros kritik af os kvindelige ordførere. Jeg tog udtrykkeligt mine forbehold. Jeg sagde, at jeg var helt klar over, at jeg havde udtalt mig principielt, og at jeg var villig til i udvalget at stå åben for alle de indvendinger, man kunne fremføre af praktisk art. Jeg glæder mig til i udvalget at diskutere med det ærede medlem hr. Vagn Bro og få noget af det rosenrøde skær taget af mig.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Vagn Bro siger, at der i bemærkningerne til lovforslaget står:

„Selv om de i 1937 gennemførte regler i det væsentlige må siges at have virket tilfredsstillende“,

men der står også noget om det spørgsmål, vi her diskuterer, idet det i bemærkningerne er anført:

„Som anført af kommissionen har denne ordning ikke sjældent været genstand for kritik.“

Når det er tilfældet, forekommer det mig at være fuldstændig i sin orden, at man prøver at ændre og forbedre en sådan regel.

Petra Petersen: Det var en bemærkning af det ærede medlem fru Erna Sørensen, som kalder mig herop. Jeg misforstod ikke det ærede medlem, da hun sagde, at hun mente, at man skulle udvide bidragspligten til det 21. år, hvor et barn var i lære. Det sagde jeg også i mit første indlæg; men nu siger det ærede medlem, at hun ikke fandt, det var rigtigt i de tilfælde, hvor bidraget blev udbetalt forskudsvis. Så vil jeg gerne spørge: hvor megen værdi har denne bestemmelse så? Jeg tror, at hvis man ville udvide bidragspligten fra 18 til 21 år, hvor der er tale om et barn, der er i lære — og det tror jeg man bør gøre, idet der er mange drenge og piger, der ikke kommer i lære, før de er 16 år, og derfor ikke er udlært, når de er 18 — må det også gælde det forskudsvis udbetalte bidrag. Ellers tror jeg, det bliver meget illusorisk, hvad de børn får. Jeg ved, hvor svært det er for en moder at inddrive børnebidraget gennem politiet.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro gjorde